

ANGELS SORIANO LLORET

QUÈ ÉS I PER A QUÈ SERVEIX L'ADOPCIÓ

L'ADOPCIÓ ÉS EL PROCÉS pel qual un nen sense pares es transforma en un nen amb uns pares amb els quals no té cap vincle biològic directe.

En l'adopció hi ha diferents aspectes que cal considerar.

L'abandó

El nen és un ésser amb una sèrie de necessitats físiques i psíquiques; per arribar a un desenvolupament integral necessitarà algú que l'estimi i que en tingui cura de manera estable, i no únicament que li cobreixi les necessitats materials.

En el fet de la maternitat hi ha dos aspectes importants:

- a) el fet biològic de l'embaràs i del part.
- b) L'exercici de la funció materna: és un fet psíquic i social complex, que implica que la dona hagi resolt psíquicament els conflictes i rivalitats amb la mare o altres figures femenines.

Hi ha dones que han sofert una intensa manca d'atencions en la seva infantesa i, per tant, són incapaces d'aportar l'afecte i l'atenció que el nen necessita. El fet que aquesta mare biològica sigui capaç de consentir que altres persones adoptin un nen és un acte positiu que permetrà una millor qualitat de vida a un infant, possiblement condemnat a viure rebutjat o sense les atencions necessàries com a persona.

É important valorar l'actitud de la mare biològica respecte al seu fill.

Una dona que anuncia que vol cedir el seu fill en adopció ha d'ésser escoltada.

La intervenció professional ha de ser neutra i enca-

minada a diferenciar les mancances d'ordre material de les d'una altra mena.

per què s'adopta?

La primera etapa per la qual passen les futures parelles abans d'arribar a l'adopció és el coneixement de la seva infecunditat.

Un tractament racional s'ha d'iniciar amb un examen dels dos cónjuges i amb els tractaments mèdics pertinents, tenint en compte que una tercera part de les causes d'esterilitat conjugal es troben en la dona, una altra tercera part en l'home i l'altra tercera part afecta els dos cónjuges a la vegada.

El fet de conèixer l'esterilitat afecta la persona profundament: per a la dona és la impossibilitat de realitzar-se com a mare, per a l'home és una frustració i una ferida al seu valor i integritat. Abans d'arribar a l'adopció és important que la parella assumeixi el fet de l'esterilitat, de la limitació que suposa i que es pot exercir la paternitat-maternitat d'una forma adulta a través de l'adopció; en cap moment l'adopció ha de cobrir carències. Només quan la pròpia esterilitat és totalment assumida podem pensar que el fill adoptiu arribarà a saber la seva procedència de forma natural pel testimoni dels seus pares; si l'esterilitat no està ben assumida i continua essent una ferida, es tindrà la tendència a amagar l'adopció i a no comunicar al fill que ha estat adoptat.

cal educar al nen adoptat d'una forma especial?

El nen és un ser humà en desenvolupament i té una

EL NOI ABANDONAT S'ENFRONTA SENSE SUPORTS EMOCIONALS A LA SOLITUD I LES INSOLIDARITATS DEL MÓN ADULT

sèrie de necessitats que li són pròpies, l'adult ha d'acceptar aquestes necessitats i els ha de donar una resposta adequada.

El nen necessita viure una experiència de relació contínua amb la mare, la qual cosa li permetrà d'estructurar la seva imatge i la de l'altre. D'aquesta manera adquirirà el sentit de la seva pròpia identitat, del seu valor i del seu poder damunt els altres; això el durà a una comunicació pre-verbal i, posteriorment, verbal que li servirà per seguir el camí dels aprenentatges i de l'evolució necessaris en el seu desenvolupament.

El desenvolupament de les funcions maternes i paternes no és únicament instintiu en funció d'uns vincles de sang, sinó que depèn de les experiències de relació dels dos pares amb les persones que han estat importants a la seva vida, és a dir, amb els propis pares.

L'educació de fill adoptat no es diferencia excessivament de la del fill biològic, ambdues són un intercanvi de relació que donarà al nen seguretat i afecte

pequè es desenvolupi i el seu nivell d'autonomia progressi.

Hi ha un aspecte del qual el nen adoptat ha de ser informat i és el que fa referència a la seva procedència. Des del moment en què és capaç d'iniciar-se en la comunicació verbal, el fill adoptiu ha de saber quina és la seva procedència; els mateixos pares li ho han d'explicar de la forma més espontània, ja que en el cas que no li ho diguin, abans o després el fill ho sabrà pels altres o per l'actitud dels mateixos pares o familiars.

És important que el fill i els pares visquin en una situació de sinceritat i que no hi hagi secrets. El nen ha de saber des de petit els seus orígens, a fi que pugui fer totes les preguntes que desitgi, a una edat tan primerenca que els pares puguin respondre i dirigir les seves inquietuds.

Perquè uns pares adoptius puguin respondre de forma natural a les preguntes que els fa el fill i puguin informar-lo sobre els seus orígens és important que hagin assumit la seva esterilitat, cal que se sentin se-

gurs del seu paper de pares i visquin la paternitat-maternitat com una cosa que es construeix amb la convivència, i que depèn de la càrrega d'il·lusió amb què han investit el seu fill.

críteris de selecció en l'adopció

Històricament l'adopció es realitzà en funció d'unes parelles que no podien tenir fills i per a les quals es triava el nen o la nena millors, amb les millors condicions de salut física i psíquica; encara és recent en el nostre país l'estudi, l'anàlisi i el test dels nens de forma que se'n pugui «garantir» la futura evolució.

Pensem que aquesta orientació, basada en la parella, és obsoleta.

Actualment no es treballa en funció de la parella, sinó pensant que hi ha un nen en situació legal d'abandó i que és important trobar-li els millors pares, els que el rebin amb més il·lusió. Aquest fet ha quedat reflectit en les lleis del nostre país, i es té la tendència a acoblaments precoços.

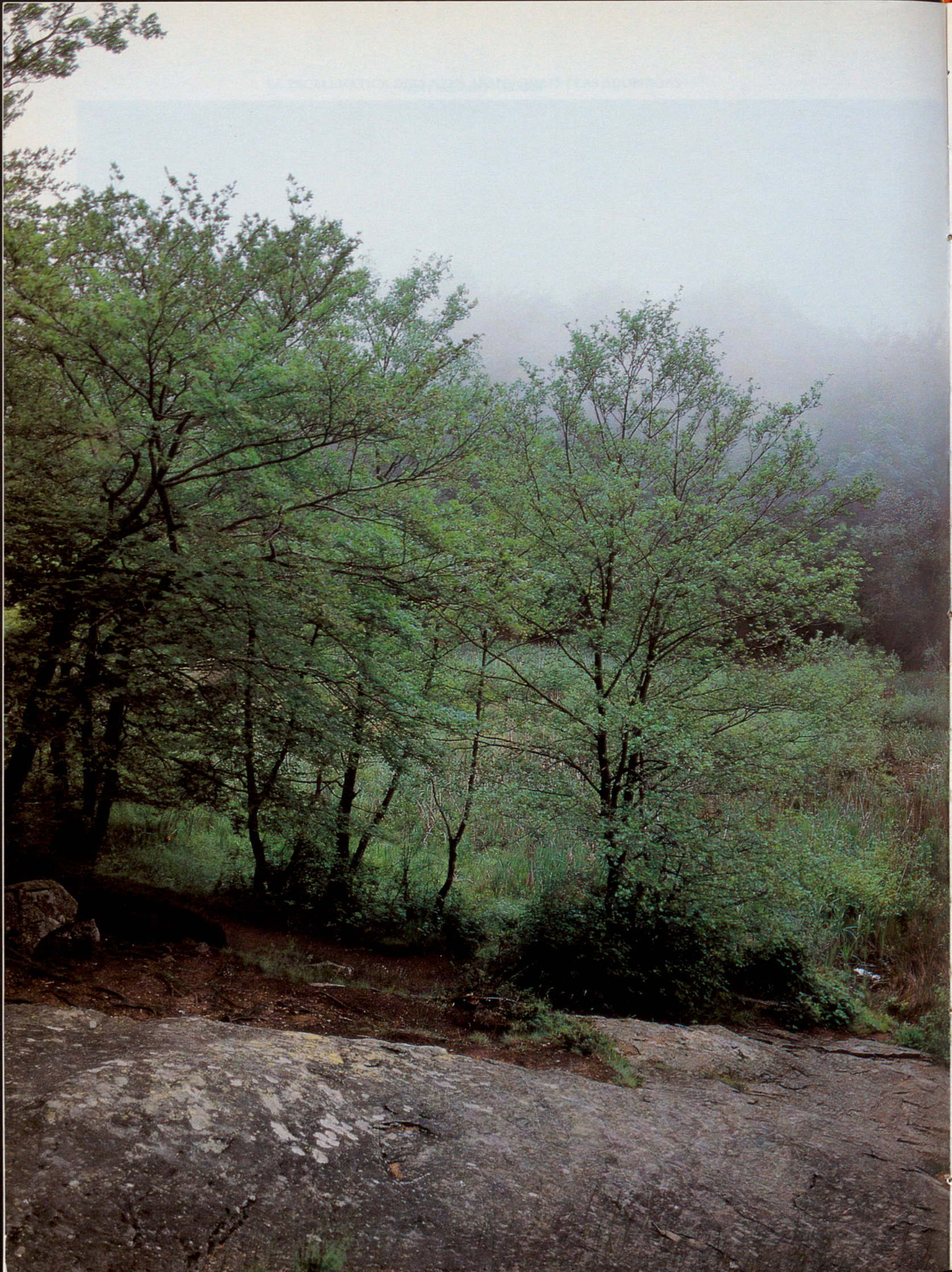
L'adopció és una mesura vàlida?

Hem dit repetidament que l'ésser humà necessita uns intercanvis relacionals per poder desenvolupar-se de forma harmònica i és una realitat que hi ha nens de vida institucional o que són fills de persones que no se'n poden fer càrrec. Pensem que l'única forma de prevenció del mal psico-social que comporta la manca d'una família estable és l'alternativa de la vida familiar, ja que la família, «la seva família», és la que li donarà l'amor i la seguretat necessaris per desenvolupar-se integrar-se en la societat futura.

De fet, la llei d'adopció actual considera que el temps en què la família biològica pot reclamar el seu fill és d'un mes. Aquesta disminució del temps d'abandó legal per iniciar els tràmits d'adopció va a favor de l'interès del nen, en el sentit que l'acoblament precoç, és positiu per a l'infant i per als pares.

ANGELS SORIANO LLORET

Psicòloga.

FALGUERAS A SANTA FE. PARC NATURAL DEL MONTSENY